

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 30 iunie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, declarat de avocata Olesia Negru, în numele inculpatului

Corcescu Vladislav XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>03.11.2020 - 30.06.2021,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>26.07.2021 - 30.11.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>02.02.2022 - 21.02.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 30 iunie 2021, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Corcescu Vladislav a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin *adăugirea parțială a pedepsei rămase neexecutată*, conform deciziei Curții de Apel Bălți din 11.11.2020, i-a fost stabilit definitiv pedeapsa de 7 ani și 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 30.06.2021, *cu includerea în termenul pedepsei definitive durată pedepsei deja executate în baza deciziei Curții de Apel Bălți din 11.11.2020.*

De la inculpat s-a încasat în beneficiul SRL „Bondarev Sveatoslav” prejudiciul material în sumă de 33.816 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 04 mai 2015, aproximativ la ora 04.00, inculpatul Corcescu V., împreună și după o înțelegere prealabilă cu persoane nestabilite de organul de urmărire penală, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în magazinul de telefoane mobile „Moldcell”, amplasat pe str. XXXXXXXX, XXXXXX XXXX, de unde au sustras pe ascuns, 2 telefoane mobile de model „Asus Zenfone 5” în valoare de 4799 lei fiecare, în sumă totală de 9598 lei, un telefon mobil de model „Huawei Honor 3C” în valoare de 4899 lei, un telefon mobil de model „Nokia XL Dual Yellow” în valoare de 3599 lei, o tabletă de model „Asus Fonepad FE170CG” în valoare de 3990 lei, o tabletă de model „Asus Fonepad FE375CXG” în valoare de 4590 lei, o tabletă de model „Asus Fonepad ME175CG Grey” în valoare de 3450 lei, o tabletă de model „Asus MeMO Pad HD 7” în valoare de 3690 lei, ce aparțin SRL „Sveatoslav Bondarev”, cauzând părții vătămate o daună considerabilă, în sumă totală de 33.816 lei.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, solicitând examinarea cauzei penale în procedura simplificată, prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate pe art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de către mai multe persoane, prin pătrundere în încăpere și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 70 alin. (3), 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă care se pedepsește cu amendă de la 650 la 1350 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani, că a recunoscut vina, anterior a mai fost condamnat pentru infracțiuni similare, este minor, antecedentele penale nu sunt stinse, astfel că manifestă un comportament deviant și, în lipsa unui control asupra acțiunilor sale, are șanse mari de a recidiva, concluzionând că corectarea și reeducarea lui e posibilă doar prin izolare de societate.

Totodată, instanța a statuat că, fiind verificată posibilitatea aplicării față de inculpat a prescripției potrivit art. 60 Cod penal, a fost stabilit că acesta s-a eschivat de la urmărirea penală, fiind anunțat în căutare prin ordonanța din 03.08.2015, iar termenul de prescripție a fost întrerupt până la reluarea urmăririi penale, conform ordonanței din 25.05.2020, respectiv, liberarea de răspundere penală în baza prescripției nu poate fi aplicată în speță.

Art. 84 alin. (4) Cod penal stipulează că, conform prevederilor alin. (1)-(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

Deoarece infracțiunea de care este învinuit inculpatul, a fost comisă până la pronunțarea sentinței și deciziei Curții de Apel Bălți din 11.11.2020, prin care a fost condamnat la 7 ani închisoare, se impune adăugarea respectivei pedepse la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință.

Termenul pedepsei inculpatului urmează a fi calculat din 30.06.2021, cu includerea în termen a duratei pedepsei deja executate în baza deciziei Curții de Apel Bălți din 11.11.2020.

3. Avocata Olesea Negru a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat, în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Apelanta a invocat că perioada aflării inculpatului în instituția penitenciară nu poate echivala cu eschivarea de la urmărirea penală, iar faptul că organul de urmărire penală a reluat urmărirea penală atât de târziu, nu se datorează comportamentului inculpatului și eschivarea acestuia de la îndeplinirea justiției, ci omisiunii organului de urmărire penală.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. b), (2), (5), (7) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată. Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. ***Termenele prescripție de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori.***

La momentul comiterii infracțiunii, inculpatul avea vârsta de 18 ani, în privința lui fiind aplicabile prevederile art. 60 alin. (7) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ca circumstanțe agravante fiind reținute săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, cele atenuante fiind recunoașterea vinovăției, căința sinceră și săvârșirea infracțiunii de către un minor.

Totodată, este neîntemeiată solicitarea apărării de încetare a procesului penal în privința inculpatului, deoarece potrivit art. 60 alin. (4) Cod penal, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi.

Prin urmare, la 04.05.2015, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, care este o infracțiune mai puțin gravă, iar termenul de atragere la răspundere penală expiră la data de 04.05.2020. Însă, potrivit ordonanței din 03.08.2015 a fost suspendată urmărirea penală din motiv că învinuitul s-a eschivat de la urmărirea penală, iar potrivit ordonanței din 25.02.2020, a fost reluată urmărirea penală, respectiv, perioada de suspendare a urmăririi penale (03.08.2015 - 25.02.2020) nu poate fi luată în calculul termenului de prescripție.

Conform deciziei Curții de Apel Bălți din 11.11.2020, infracțiunea a fost comisă la 05.08.2015, respectiv, inculpatul nu poate beneficia de instituția prescripției trageri la răspundere penală.

Potrivit materialelor cauzei, inculpatul a fost pus sub învinuire în contumacie, la 03.08.2015 fiind dispusă căutarea acestuia, care, abia la 25.02.2020 a fost găsit, or, acest termen a fost întrerupt, iar după fapta din 04.05.2015, acesta a comis o altă infracțiune la 05.08.2015, motiv pentru care nu poate beneficia de aplicarea normei enunțate supra.

Astfel, alegațiile apărării nu sunt plauzibile, deoarece instituția prescripției nu se extinde asupra situației inculpatului, de vreme ce acesta s-a sustras de la urmărirea penală, acest termen realizându-se abia la data de 25.02.2020.

Or, instanța de fond minuțios, sub toate aspectele, complet și obiectiv, a administrat probele, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, fără niciun dubiu rezonabil, a stabilit vinovăția inculpatului, corect calificându-i acțiunile în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d), c) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

5. Avocata Olesia Negru declară recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința inculpatului să fie încetat în legătură cu intervenirea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Recurenta invocă faptul că instanța de apel, fără a clarifica temeinicia motivelor invocate în cererea de apel, fără a analiza argumentele apelului în raport cu legislația în vigoare și cu probele administrate, cu toate că *a fost prezentată informația privind momentul reținerii inculpatului și deținerea acestuia în penitenciar*, actele fiind anexate la dosar, nejustificat a lăsat fără răspuns aceste argumente prezentate spre soluționare.

Instanța de apel a omis că calculul *termenului de prescripție în cazul comiterii infracțiunii de către minor este special și, la caz, este de 2 ani și 6 luni*, dar nu cum a fost calculat în argumentarea din descriptivul deciziei, în care este indicat că termenul de atragere la răspundere penală a expirat la 04.05.2020.

Or, a fost probată *aflarea inculpatului, pe perioada anilor 2018-2021, în detenție în instituția penitenciară*. Faptul că organul de urmărire penală nu a reluat la timp urmărirea penală nu poate fi echivalat cu eschivarea de a se prezenta în fața organului de urmărire penală a persoanei care este deținută în instituția penitenciară și, respectiv, nu este clar cum o persoană deținută poate să mai figureze în căutare pe parcursul a unei perioade de încă doi ani.

Totodată, instanța de apel stabilește în mod neclar că *„potrivit deciziei Curții de Apel Bălți din 11 noiembrie 2020 se constată că fapta pentru care acesta a fost deferit justiției a fost comisă la 05.08.2015, respectiv, inculpatul Corcescu V. nu poate beneficia de instituția prescripției tragerii la răspundere penală”*. Mai mult, în sensul întreruperii termenului de prescripție, atunci de la acea dată au expirat 2 ani și 6 luni, precum și termenul care este convinsă instanța de apel că urmează a fi calculat, în motivare fiind indicat 5 ani, la fel, a expirat, astfel că decizia adoptată conține o motivare contradictorie și incorectă.

Perioada aflării inculpatului în instituția penitenciară nu poate echivala cu eschivarea de la urmărirea penală, iar faptul că organul de urmărire penală a reluat urmărirea penală atât de târziu nu se datorează comportamentului și eschivării acestuia de la îndeplinirea justiției, ci omisiunii organului de urmărire penală.

Potrivit art. 60 alin. (1) lit. b), (2), (5), (7) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată. Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Termenele prescripție de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori.

La momentul comiterii infracțiunii, inculpatul avea vârsta de 18 ani, iar în privința lui sunt aplicabile prevederile art. 60 alin. (7) Cod penal.

Deci, instanța de apel nu s-a conformat sarcinilor impuse de legiuitor în art. 414 Cod de procedură penală și nu a examinat și apreciat probele din dosar, inculpatului fiindu-i îngrădit accesul de a participa efectiv la examinarea cauzei și de a-și realiza în plenitudine dreptul său la apărare, ce a dus la emiterea unei decizii neîntemeiate și neelucidarea circumstanțelor de fapt, neclarificarea chestiunilor impuse de legiuitor.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 11), 16) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când dispozitivul hotărârii este expus neclar, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 395 alin. (1) pct. 3), alin. (3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute. Potrivit art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, **stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate**. Conform prevederilor alin. (1) se stabilește pedeapsa **și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite** înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată. Conform art. 60 alin. (1) lit. b), (4), (5), (7) Cod

penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni mai puțin grave au expirat 5 ani. Prescripția **se va întrerupe** dacă, până la expirarea termenelor prevăzute la alin. (1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei noi infracțiuni. Curgerea prescripției **se suspendă** dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Termenele prescripție de tragere la răspundere penală **se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori**.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 5.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) concluzia din descriptiv că: „...fiind verificată posibilitatea aplicării față de inculpat a prescripției potrivit art. 60 Cod penal, a fost stabilit că acesta s-a eschivat de la urmărirea penală, fiind anunțat în căutare prin ordonanța din 03.08.2015, iar termenul de prescripție a fost întrerupt până la reluarea urmăririi penale, conform ordonanței din 25.05.2020, respectiv liberarea de răspundere penală în baza prescripției nu poate fi aplicată în speță...” nu a fost raportată sub nicio formă:

- la prevederile art. 60 alin. (7) Cod penal - **termenele prescripție de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori**, deci, în speță 2 ani și 6 luni;

- la cele din art. 60 alin. (4) și (5) Cod penal - **prescripția se va întrerupe dacă, persoana va săvârși o infracțiune pentru care poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei noi infracțiuni. Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată;**

- la datele concrete a tuturor infracțiunilor săvârșite după data comiterii celei din speță - 04 mai 2015;

- la faptul dacă deținerea în arest a inculpatului, în perioada de referință, poate fi apreciată ca *sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată*;

b) a indicat în dispozitiv absolut neclar că: „Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, **prin adăugirea parțială a pedepsei rămase neexecutată, conform deciziei Curții de Apel Bălți din 11.11.2020, a-i stabili definitiv o pedeapsă de 7 ani și 1 lună închisoare, cu executare...**”.

Ori, în temeiul art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, se stabilește o **pedeapsa definitivă și prin cumul parțial sau total** al pedepselor aplicate.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărârii fiind expus neclar.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 CPP, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenumului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 7. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra și, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința total sau parțial și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) concluzia din descriptiv că: „...la 04.05.2015, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, care este o infracțiune mai puțin gravă, iar termenul de atragere la răspundere penală expiră la data de 04.05.2020... fiind dispusă căutarea acestuia, care, abia la 25.02.2020 a fost găsit, or, acest termen a fost întrerupt, iar după fapta din 04.05.2015, acesta a comis o altă infracțiune la 05.08.2015, motiv pentru care nu poate beneficia de...” nu a fost raportată sub nicio formă:

- la prevederile art. 60 alin. (7) Cod penal - *termenele prescripție de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârșirii infracțiunii erau minori*, deci, în speță 2 ani și 6 luni;

- la cele din art. 60 alin. (4) și (5) Cod penal - *prescripția se va întrerupe dacă, persoana va săvârși o infracțiune pentru care poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei noi infracțiuni. Curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată;*

- la datele concrete a tuturor infracțiunilor săvârșite după data comiterii celei din speță - 04 mai 2015;

- la faptul dacă deținerea în arest a inculpatului, conform probelor scrise administrate de apărare, în perioada de referință, poate fi apreciată ca *sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată*;

c) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. și 5., cât și asupra probelor scrise administrate de apărare în ședința instanței de apel.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărârilor fiind expus neclar, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de avocata Olesea Negru, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2021, în privința inculpatului Corcescu Vladislav XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 18 martie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico